

St. Paul

Nr. 3
Desember 09

MENIGHETSBLAD

God Jul

**St. PAUL
MENIGHET**
Nygårdsgaten 3
5015 BERGEN
<http://bergen.katolsk.no>
Sogneprest:
**DOM ALOIS
BRODERSEN**

**Nr. 3 des. 2009
39. årgang
Redaktør:
ANNE
SAMUELSEN**

ORD
til ettertanke
"Du er min sønn,
jeg har født deg
i dag" Sal 2,

**Formgivning:
MARTIN MELLY**
Trykk: Arne Steen
Offsettrykkeri A/S
Menighetsbladet
stpaulblad@katolsk.no
Kontonr: 36240760031

Vi er i Advent, ventetiden, og snart skal vi feire Kristi Fødsel. Mange av oss er fylt av glede, andre beholder bare tradisjonen. Mange har forberedt plass til Frelserens ankomst, andre har lukket døren for ikke å bli berørt av helligheten. Mange har ventet og ropt i sine hjerter: La det regne ovenfra, du himmel, skyer, la rettferd strømme ned! Kom Herre - Emmanuel, rettferdighetens sol, folkenes konge. Vi har ventet lenge, forvirret av hverdagens mange oppgaver og i søken etter oss selv. Kom Herre, for bare gjennom møtet med Deg kan et menneske oppdage sitt eget livs gåte. Og det skjedde!

Vi fikk høre en klangfull proklamasjon: "Våkn opp! – for deg har Gud blitt menneske! (...) Jeg gjentar: For deg har Gud blitt menneske". (Augustin).

Det er ikke lett å begripe denne store gåten som det Lille Barnet bærer i seg. Herren over himmelrike tok menneskeskikkelse, det allmektige Ordet har blitt Legemet og tatt bolig iblant oss. Hvordan kan vi forstå storheten i det som skjedde, hvordan kan vi fatte det? Det finnes bare en løsning. La oss gå til stallen, la oss se, la oss bøye kne foran Guds storhet.

Der vil du ikke se en mengde gaver eller en ønskeliste hvor du også kan skrive dine ønsker. Du vil ikke se mote, trender eller politisk korrekte løsninger. Men du vil se LIVET!. Enkelt, forsvarsløst og fullt av håp. Livet er en gave, en skatt som gir glede og som

vernes. Livet – sårbart og delikat trenger beskyttelse og omsorg. Det må omfavnes med kjærlighet og forståelse. Og dette er en årsak til glede, fordi det finnes ikke rom for sorg når livet er født! (Leo den Store). Gud kommer ikke som angriper. Han vil ikke bruke makt over deg. Han vil ikke gjøre deg dårligere eller svakere, Han vil ikke gjøre deg til livets slave. Han ønsker bare å si til deg: Jeg tok menneskelig natur for å gi deg styrke, for at du skulle oppdage hvor mye jeg elsker deg og hvor mye jeg ønsker å frelse deg. Jeg ga deg livet for at du skulle leve på en god og verdig måte til dagenes ende.

Det er ikke viktig hva verden sier, det er ikke viktig hvor lenge verden har fjernet seg fra Sannheten og hvor dypt den har sunket i mørke, i forakt for livet. Dette betyr intet i forhold til det faktum at i dag, i Bethlehem, for oss, er Kristus født. Uansett hva verden sier er livet fortsatt hellig og skal fortsatt tilhøre Gud. Dette kan ikke forandres, selv om flertallet kunne ønske det. Ordet har blitt kjøtt for å skjenke mot i våre hjerter, for å gi oss vissheten om at Gud ønsker oss det gode, at Han ønsker å være nær oss, som en av oss, som menneske. Vær ikke redd dette Barnet! Vær ikke redd Jesus! Vær ikke redd for å gå den veien som Han viser! Han skal føre deg til den store gleden: til å møte Gud og til å oppleve Guds Fødsel i et Bethlehem av ditt hjerte. Der - i ditt hjerte skal du finne det lille Barnet som ble født – Jesus Kristus. Var klar over at Han fødes i deg og for deg.

Kjære Brødre og Søstre! I den vidunderlige natt har vi blitt delaktige i den guddommelige natur og dette gir oss en mulighet til å oppdage vår uvanlige verdighet. Som pave Leo den Store sier "vi ble reddet fra mørkets krefter og tatt inn i lyset i Gudsriket. "

La oss ta imot denne bekjentgjørelse av Guds vennlighet og kjærlighet! La oss ta imot Livet! La oss ikke være redde. Der, i nærheten av det lille Barnet skal vi oppdage vår verdighet, oppdage hvor verdifulle vi er for Gud.

Ære være Gud i det høyeste og fred på jorden for mennesker av god vilje!

Dom Albert Maczka Can. Reg.

VIETNAAMESISK PENGEINNSAMLING

På et halvt år har vietnamesisk gruppe samlet inn 115 000 kroner til St Paul menighet. Pengene ble høytidlig overrakt på sogneprestens kontor den 30. oktober.

Vietnameserne var raskt ute med å følge sogneprestens oppfordring om å støtte menigheten i vanskelige tider. Etter messen, på dagen for Marias Gjesting den 31. mai, leste P Tien opp brevet fra Dom Alois til menigheten der han ba menigheten om ekstrakollekt. Dette ble starten på en organisert aksjon der man i første omgang tok

kontakt med de i gruppen man visste hadde lyst og anledning til å gi en pengegave, siden begynte snøballen å rulle. Hver enkelt familie ble oppfordret til å gi til sammen 1000 kr, og så ga hver enkelt etter evne, noen mye mer, og andre mindre. Enkelte familier har gitt flere ganger. Det er en glad og rørt sogneprest som nå kan takke alle som har deltatt i denne aksjonen for slik givervilje og - glede i en tid der mange får erfare at det er vanskelige tider økonomisk. Talsmann for innsamlingen Nguyen Quoc Khanh opplyser om at innsamlingen vil fortsette ut hele 2009.

JULEKRYBBE

Med import av rimelige masseproduserte julekrybber, har tradisjonen med julekrybbe i hjemmene også fått fotfeste i Norge. Har man mange nok engler, gjeterne og sauer, kan krybben brukes som adventskalender for de små, der det settes inn en ny figur for hver dag i desember. Josef og Mari kan vandre litt gjennom rommet hver dag og Jesusbarnet ligger i krybben etter julemessen! Men det er Italia som er julekrybbens opphavsland.

Barnehagestyrer Øystein Hopen har bodd i Italia i flere år og han blir her intervjuet av Anneline Mellin Olsen om sitt helt spesielt forhold til Italia og julekrybber.

Endelig har jeg fått min egen napoletanske julekrybbe! Men jeg vil ikke si at den er hellig. Den er ikke velsignet av noen prest. Hellig er et større og mer betydningsfylt ord, og dekker ikke helt. Der er den Hellige familie - Maria og Josef og Jesusbarnet, og de hellige tre konger. Neste gang jeg reiser til Napoli skal jeg kjøpe noen gjeterne og kanskje en ku....

Stedet å kjøpe julekrybber er Napoli. I gamlebyen i spanskekvartret, spesielt i en gate som heter san Gregorio Armano, lages verdens fineste julekrybber! Året rundt er julekrybber

og figurer utstilt på fortauene foran butikkene, og bak i butikkene sitter håndverkerne og lager krybber. I desember er det mye ekstra som skjer, med store julekrybbemarkeder.

Figurene forestiller mennesker fra området rundt Napoli. Der er den Hellige familie, og også håndverkere,

kledd og utstyrt sånn som det var vanlig i dette området for et par hundre år siden. Og Jesusbarnet er selvfølgelig blondt! Hele Betlehem er stilt ut, med bygninger, søyler og fontener. Noen av disse julekrybbene er rene kunstverk, og koster mange tusen kroner.

Min julekrybbe har ikke noe hule eller stall ennå, men min søster har en som er et helt berg, laget av bark; og med en grotte der Jesusbarnet ble født. Der er altaner på husene oppover fjellsiden. Isse fine julekrybbene er ikke til å leke med: de er dyre, og noen tenker kanskje at de mister litt av betydningsfullheten hvis man leker med dem. En julekrybbe er ikke et dukkehus.

Men en gang laget jeg en stor julekrybbe sammen med noen barnehagebarn. Den var til å leke med! Vi laget et fjell av hønsenetting og pappmache. Fjellet var kanskje 80 cm høyt, og bredere enn høyden. Oppover fjellsiden var der stier og hus. Barna malte husene, og laget figurer av cernitt og plastiline. Vi hadde plastdyr også, husker jeg. Fjellet ble

dekket med mose, og vi festet juletrelys innimellom husene. Vi brukte flere dager på å lage julekrybben, og mens vi jobbet med den, snakket vi sammen om det vi laget, og om Juleevangeliet.

Den julekrybben vi har i kirken er en annen slags krybbe, en som vi i kneler for; en mer "seriøs" julekrybbe. Den er ikke til å leke med antar jeg. For meg er det mye viktigere med en fin krybbe enn et stilig juletre.

Tradisjonen med julekrybber begynte i Greccio (uttales gretchå) i 1223. Det er en liten by i provinsen Rieti i fylket Lazio, mellom Roma og Assisi, og der tok St. Frans initiativ til å lage et tablå, - altså en utstilling med levende mennesker. St. Frans ville gjerne oppfordre folk til å reise på pilgrimsferd til Betlehem på denne måten. Det var en lang og strevsom tur på den tiden, og ikke helt trygg heller, men mange kom for å se den levende julekrybben i Greccio. Greccio ligger dramatisk og flott oppover fjellsiden, og er en nydelig

liten by.

Det går en pilgrimsvei, Cammino - gjennom La valle santa - Den hellige dalen. Der fins det flere kloster viet til st. Frans. Han elsket denne dalen og menneskene som levde her. Han sa at her møtte han enkle mennesker med en sterk og ærlig tro. Og mange steder i

Italia kan en fremdeles se uttrykk for en sann tro. I en butikk i Napoli står det en Mariastatue i nesten naturlig størrelse til salgs, og der så jeg en ung kvinne stå og holde henne i hånden..... Kristendommen er overalt der - i brødbutikken var der et lite alter!

Julekrybber, Mariastatuer og krusifikser er ting, men vi som er katolikker er heldige som kan ha dem i hjemmene våre, så vi kan bli minnet om alt det fantastisk fine og gode vi har fått. Anneline Mellin-Olsen

"Vi har fått del i Kristi fødsel: la oss da legge av det gamle menneske og dets livsførsel, la oss legge av den syndige natur og alt dens verk. Se din verdighet, du kristenmenneske! Du har fått del i den Guddommelige natur. (Pave Leo Den Store).

ALLESJELERSDAG PÅ MØLLENDAL KIRKEGÅRD

Det var ikke enkelt å få tent lyktene verken på Biskop Grans grav, ved minnesmerket for krigens falne, eller på gravstedene for våre avdøde St Fransiskus Xaviersøstre. Ei heller hadde de troende som byttet på å holde paraplyen over sognepresten noen enkel oppgave i regn og stiv kuling i kastene. Men den vesle gruppen av søstre og legfolk som gikk i prosesjon mellom gravene under rosenkransbønn og med salmesang, hadde ingen problemer med å følge presten i bønn over de døde. Så ble det en verdig Allesjersfeiring på Møllendal kirkegård i år også.

AS

Hvorfor baker vi småkaker til jul?

Gerd Wicklund Hansen

Under forberedelsene til julefeiringen gjør vi gjerne det vi pleier, og det vi er vant til ble gjort i vår barndom. Og mon ikke bakingen av småkaker til jul er en av tradisjonene som har holdt seg best i de aller fleste hjem? Men er det noen som har tenkt på hvorfor vi akkurat til jul lager småkaker? Det er klart at vi gjerne vil ha noe å traktere med når noen stikker innom, men hvorfor småkaker? Vi kunne like gjerne ha bakt en stor julekake.

Nå skal vi se om vi ikke har funnet grunnen til denne hevdvunne skikken.

Vi må nokså langt tilbake i historien. Til den tiden da ikke alle kunne lese og skrive, eller hadde tilgang på litteratur som kunne gi kunnskap og innsikt. I Kirken hadde man forståelse for at kunnskapene om den kristne lære måtte en formidle på en slik måte at folk flest forstod den dypere mening i kristendommen. Liturgien i Kirken ble bygget opp slik at den skulle gjøre det lettere å forstå sammenhengen mellom de forskjellige beretningene i Bibelen. I liturgikalenderen fra ca. 1500 hadde en lagt Adam og Evas dag til den 24. desember, altså dagen før Kristi fødselsdag, 25. desember. Mange steder spilte man på kirketrappen denne dagen "Utdrivelsen fra Edens hage". Dagen etter, juledag, feiret man så Kristi komme inne i kirken.

På denne måten fikk en frem at det engang var skjedd et brudd med Gud,

syndefallet, og nå sendte Gud sin Sønn til jorden for at han skulle forløse oss fra den syndige tilstanden. Det ble lettere å forstå disse mysteriene når de ble satt i så nær sammenheng. Når de skulle fremstille Edens hage, var det nokså vesentlig å skaffe et tre med epler. Midt på vinteren var ikke det så lett, men problemet ble løst ved å ta den evig grønne granen og hengte epler på denne. Her har vi også muligens opphavet til juletreet.

Etter hvert ble disse skikkene slått sammen og gjennomført i stadig mer symbolske former. Man har i kirker i Sør-Tyskland funnet gamle altertavler som viser et stilisert juletre som har epler på den ene siden og oblater (alterbrødet) på den andre siden. Her får en på en symbolsk måte frem det samme som skuespillene tidligere gjorde: syndefallet og forløsningen.

Som vi vet, har juletreet blitt en viktig del av vår julefeiring. Skikken gikk fra kirkene og klostrene til den alminnelige befolkning og hjemmene. Symbolikken som vi her har beskrevet, ville folk gjerne beholde, men i hjemmene hadde man ikke oblater. Og så bakte man småkaker som så ut som disse, og brukte dem som pynt på juletreet sammen med epler.

Den protestantiske kirkehistorikeren Cullmann mener at vi her har opprinnelsen til at vi baker småkaker til jul. Kakeformene har utviklet seg gjennom tidene, og det er lagt seg forskjellige symbolske tanker i dem.

Stjerneformen skal minne om

julestjernen som førte kongene frem til krybben, kransen betydde fellesskapet. Og hvorfor ikke la eplesiden også få noen kaker? Kakemannen og kakekonen kan godt være Adam og Eva. Hvem hadde vel trodd at våre meget kommersialiserte kakemenn skulle ha en liturgisk bakgrunn?

Kanskje kan disse tankene gi julebaksten i år litt dypere mening. Lykke til, og gledelig jul!

STORT LØFT FOR KATOLSKKE BARNEBØKER PÅ NORSK

Det har vært stor mangel på gode, kristne barnebøker som omhandler også katolske temaer. Å gjøre slike bøker tilgjengelige på det norske markedet har vært Kristine Dingstads hovedfokus siden hun tok over som redaktør for St. Olav forlag i august i år.

- Det finnes allerede en rekke utmerkede kristne bøker for barn på norsk, og vi har ikke tenkt å konkurrere på dette markedet. Vårt fokus er å finne titler som er tilpasset katolske barn og familier. Vi ønsker å gi ut bøker som omhandler spesifikke katolske emner.

Kan du nevne noen eksempler?

- Nå før jul håper vi at boken **Max og Benedikt** skal være i salg i bokhandelen. Dette er en bok som med morsomme illustrasjoner og enkel tekst følger en liten blåtrost som bor i Peterskirkens kuppel. Den har en meget

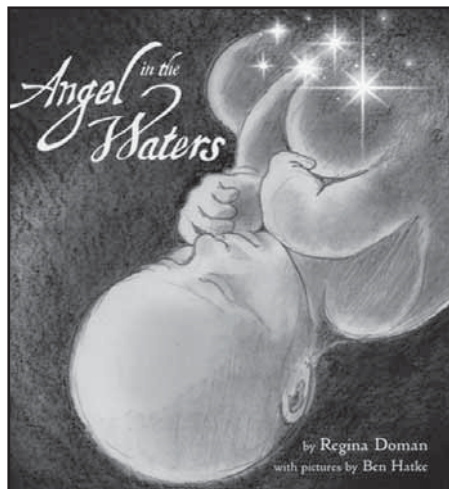
god venn, vår alles Pave Benedikt. Via trosten lærer vi pave Benedikt å kjenne. Vi får vi et innblikk i hans dagligliv og virke. Barna

får lære om pavens sentrale funksjon og de kan, gjennom en hyggestund i armkroken, få en dypere innsikt i og forståelse for paveembetet - et tema de med all sannsynlighet vil måtte utdype for venner og bekjente senere i livet.

Kristine Dingstad

- I tillegg kommer det allerede før jul ut en barnebok som vi håper også skal nå utover katolske kretser. Boken heter en

En engel i vannet

og er en internasjonal bestselger fra Sofia Institute Press. Den gjengir samtalen mellom et barn i mors liv og verneengelen, som er sammen med den der. Via vakre illustrasjoner som også er biologisk korrekte, følger

vi barnets utvikling fra unnfangelse til fødsel. Samtalen mellom barnet og engelen åpner opp for spørsmål, undring og glede. Den setter fokus på menneskets verdighet på en måte som også kan nå utover våre tradisjonelle katolske kretser.

- Vi har flere barnebøker på planleggingsstadiet og er fremdeles på jakt etter en tittel som på en enkel måte kan forklare Maria, Rosenkransen, Peters embede osv. for barn. En bønnbok på norsk for litt eldre barn står også på tapetet.

- På nyåret kommer dessuten en barnebok om helgener, og vi har allerede fått produsert en liten aftenbønnbok i kartong – "Min første aftenbønn".

Vi har også hørt rykter om en Barnebibel?

- Ja, den kommer riktignok ikke før i februar. Denne Barnebibelen er en respons på den nye pastoralplanens oppfordring til alle landets menigheter om å gi en Barnebibel i gave til sine fireåringer. Vår utfordringer der var å finne frem til en Bibel som er tilpasset katolske barn på en slik måte at språket stemmer overens med det vi finner i liturgien og de kjente bønnene. Vi måtte derfor gjøre vår egen oversettelse der Fader Vår skrives slik vi ber bønnen i kirken, der engelens hilsen til Maria er "hill deg Maria" osv. Biskopen gir imprimatur til oversettelsen, det betyr at den altså er uten læremessige feil. Et annet moment er at vi ved å trykke vår egen barnebibel kan presse den så langt ned i pris at menighetene faktisk

har råd til å kjøpe den inn.

Er det katolske markedet stort nok for rent katolske utgivelser?

- Vi vet at det er et tungt marked, og vi er avhengige av at våre trofeller kjøper bøkene vi gir ut! Men vi håper at menighetene kan gi oss drahjelp ved selv å selge noen av våre titler. Vi vil om ikke så lenge kunne tilby menighetene s a m m e vilkår som bokhandlerne,

og derved kan de tjene penger på det de selger. Nettsalg vil forhåpentligvis gjøre det enkelt å få tak i bøkene.

Blir det bare barnebøker på St Olav heretter?

- Så absolutt ikke. Løftet for barnebøker står for seg. Til våren utkommer blant annet to bøker med pave Benedikt XVI's refleksjoner over kirkefedrene og apostlene, små innføringer han har holdt ved sine onsdagsaudienser. Før

jul, dessverre litt forsinket, kommer hans nye sosialencyklika på norsk. I tillegg er flere andre bokprosjekter i planleggingsfasen og vil bli annonsert og presentert i våre kanaler, i Broen, på internett, menighetsblader osv. etter hvert som de utkommer.

- En av utfordringene fremover blir dessuten å finne noe som også treffer våre katolske ungdommer.

- Vi håper at katolikker over hele landet vil støtte opp om bispedømmets satsing på bøker, både i bønn og lesning! Anne Samuelsen

Donasjoner til menigheten

På St Pauls hjemmesider (<http://bergen.katolsk.no>) har vi nå mulighet til å gi bidrag ved å donere direkte fra startside. Det eneste du trenger er bankkortet ditt. Du bestemmer naturligvis selv hvor my du vil gi, og det er en helt trygg og sikker måte å gi bidrag til din kirke.

"ETT ER NØDVENDIG"

HOLD AV 11-14 MARS!

Som nevnt i forrige nummer av menighetsbladet, vil det i fastetiden bli arrangert evangeliseringsuke i St Paul Menighet. Også denne gangen er det P Arnfinn OP og sr. Anne Bente OP som kommer til oss. Temaet er: "Det ene nødvendige", basert på fortellingen om Marta og Maria (Luk 10, 38-42) Det har allerede vært avholdt et planlegningsmøte og oppgaver er fordelt på de forskjellige gruppene. Et foreløpig program er også lagt. Det kan hentes på menighetskontoret.

Fredag 11. og torsdag 12. mars vil man starte kl 18 00 med foredrag og messe. Fredag vil det være sakramentstilbedelse etter messen og mulighet for skrifte. Lørdag 13. mars ønsker vi å samle hele menigheten, både små og store fra kl 12 om formiddagen. Alle menighetens konfirmanter vil bli invitert til å delta. Det vil være et eget opplegg for barna, slik at også foreldre i barnefamilier kan ta del i foredrag og bønn. Vi vil sammen gå korsvei i kirken, be rosenkransen og feire messe. Denne dagen er det også mulighet for skrifte og motta sykesalving. Det er satt opp felles lunch og kveldsmat for alle som deltar. Søndag vil det være høymesse med utsendelse og kirkecaffe etterpå.

BØNN FOR EVANGELISERINGSUKEN

Gud, i din store kjærlighet sendte du din Sønn for å frelse oss og kalte hver og en av oss ved ditt navn til å følge ham.

I din trofasthet sendte du Den Hellige Ånd for å fullføre Jesu oppdrag blant oss.

Åpne våre hjerter for Jesus.

Gi oss mot til å nevne hans navn til dem som står oss nær og å dele hans kjærlighet med dem.

Kjærlighetsfulle Far, velsign oss og gi oss din nåde når vi feirer denne Evangeliseringsuken,

så vår drøm om en levende Kirke må bli virkelighet.

Hjelp oss å utføre vårt oppdrag som vitner om Evangeliet I samsvar med din kjærlige vilje.

Vi ber for alle mennesker i vår menighet og i hele verden at de må få merke at de er invitert til å kjenne og elske Jesus som sin Frelser og Forløser.

La dem få oppleve hans kjærlighet som overgår alt.

La denne kjærligheten gjennomtrengte og omforme hele vårt samfunn.

Det ber vi deg om, ved Jesus Kristus, vår Herre.

Amen.

Maria, Kirkens mor: Be for oss

Hellige apostel Paulus: Be for oss

Misjonssøndag

Kjære troende

Herren Jesus selv har gitt oss det uttrykkelige oppdrag: "Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til mine disipler, idet dere døper dem ... og lærer dem ... Det er ikke til å misforstå. Vi kristne har av Herren selv mottatt dette oppdraget – å forkynne ham for mennesker, for en verden, som ikke tror, som ikke kan eller ikke vil tro. Det er klare ord. Så kan man bare undre seg når det av og til hever seg røster, som hevder at vi kristne ikke skal drive misjon, hverken blant annerledes troende eller blant våre egne ikke-troende, fordi det er å øve vold mot annerledestenkende i et fritt samfunn.

Herren har gitt oss misjonsbefalingen og hvis Kirken og vi kristne ikke misjonerer, så svikter vi vårt oppdrag. I oldkirken het det at Kirken hvilte på tre grunnpillarer: Liturgia, diakonia og martyria, dvs. liturgien, gudstjenesten og diakoni dvs. caritas, barmhjertighet eller nestekjærlighet og så det å gi vitnesbyrd – martyria; martyrene avla vitnesbyrdet om Kristus med sitt eget blod; apostlene og deres etterfølgere, biskopene, og prestene og diakonene, vitnet og vitner fremdeles ved forkynnelsen fra prekestolene. Men det viktigste vitnesbyrdet, det er det som hele det

kristne folk gir, alle, leg og lærd, ved sitt liv som troende kristne. For prestene kan ikke nå alle hverken i skrift eller tale – men de over en milliard katolske kristne i verden, de har en enorm kontaktflate mot den ikke-troende verden, ja, hver troende katolikk behøvde i gjennomsnitt bare å omvende fem ikke-troende, så ville hele verden være kristnet.

At det ikke er lett å skulle forkynne evangeliet i en verden som stadig mer mister kontakten med kirke og religion, det vet vi vel alle. Selv om Kirken har vokset veldig i vårt land i de siste 30 årene, ja, vår egen menighet har blitt åttedoblet i denne tiden, så skyldes det ikke først og fremst vår misjonsvirksomhet, men innvandring fra katolske land og et høyt antall fødsler og dåp. Tallet på konvertitter er relativt lite, selv om det viser en økende tendens. Vi når ikke frem til alle som lengter etter å høre Evangeliet - men som kanskje ikke engang vet om at de gjør det. Og alle som har forsøkt å forkynne på sin arbeidsplass eller blant slektninger eller venner, vet at det er vanskelig å finne gehør for budskapet om Kristus.

Men det er ikke bare den direkte, verbale forkynnelse som er misjon. Det er også misjon, når vi lærer våre barn om troen og lærer dem å gå i kirken om søndagen, å be borbønn, å være takknemlig mot Gud som gir - og oppholder livet.

Det er misjon når vi som kristne står opp tidlig en søndag morgen – for å gå i messen – og det blir nok lagt merke til og kanskje spør en og annen seg selv – hvorfor de gjør det – jo, fordi de er kristne, katolske kristne. Det er misjon når vi som kristne engasjerer oss i caritativt arbeide, samler penger og organiserer hjelp for mennesker i nød. "Du skal elske Herren, din Gud, av hele ditt hjerte, av alt ditt sinn og med all din hu, - og din neste som deg selv. På disse to bud hviler hele loven og profetene" sier Herren. Ut fra kjærligheten til Gud og vissheten om at han elsker oss, vokser nestekjærligheten som er vårt svar på Guds frelsende kjærlighet til oss. Og når vi ser på vår verden, med all elendighet som finnes der, fattigdom, utbytting, uvitenhet, manglende skolegang, barnarbeid, sykdom, sult, krig, ja, listen er uendelig lang, - hvem er det som hjelper eller prøver å hjelpe i dag som i tidligere tider? Er det ikke de kristne som til alle tider på denne måte har forsøkt å bringe evangeliets befriende kjærlighetsbudskap ut til menneskene? Misjonærene som har bygget skoler og satt opp helsestasjoner og som hjelper både kristne og ikke-kristne. Søstre, våre Fransiscus-Xaveriussøstre og andre, som i århundreder har pleiet syke og vist dem Guds kjærlighets ansikt; alle de talløse troende som

gir sine gaver eller yter praktisk arbeid i hjelpen for de nødlidende, ja, alle de mange som ikke lenger har legemets krefter til å gjøre den store innsats ute i felten, men som gjør en ikke mindre viktig innsats ved sin forbønntjeneste; alt dette og mye, mye mer er en uvurderlig innsats i Gudsrikets tjeneste – og er i siste instans misjonærarbeid. Det er tjeneste i Kirken, Kristi mystiske legeme, hvorpå vi alle er lemmer - og intet lem er uvesentlig. Vi alle har vår, kanskje lille, men viktige funksjon for at hele legemet skal funksjonere; det ser vi kanskje helst da, når et lem ikke lenger er der og en liten tjeneste ikke lenger utføres som vi har vært vant til.

Misjon er ikke lenger bare misjon i Afrika eller Asia, som vi har vært vant til å tenke her i Norge. Den ytre misjon er fremdeles viktig. Men vi må i våre dager innse at også vårt hjemland, Norge, er blitt misjonsmark igjen. Kristendommen synes å bli trengt mer og mer i periferien av samfunnet, som noe som ikke skal tas alvorlig og hvis stemme man i hvert fall ikke skal høre på. Det er ikke bare lenger snakk om, for oss katolikker, å skulle omvende troende protestanter for å føre dem tilbake til Moderkirkens favn. Det som det i dag dreier seg om, er å forkynne Evangeliet om Kristus for et folk av såkalte "nyhedninger", som er helt fremmedgjort overfor Kirkens

budskap. Denne oppgaven blir stadig viktigere og vi må som kristne forberede oss for å kunne klare den.

Apostelen Peter skriver at vi alltid skal være beredt til å avlegge regnskap for det håp som bor i oss. Det betyr at vi må utdanne oss i troen slik at vi, når noen spør oss hvorfor vi er kristne, - katolske kristne, kan gi svar. Vi er ikke kristne bare for, eller først og fremst, for selv å bli frelst. Nei, vi er kalt til å være lemmer på Kirken, Kristi mystiske legeme, - for å forkynne for hele verden at Kristus tilbyr oss frelsen og livet, - det evige liv. Vi har mottatt troens lys, og vi skal ikke stille det under et kar men på en høy stake, så det kan lyse for alle. La oss be om kraft fra Gud og om Helligåndens hjelp og støtte, så vi må kunne klare å gå inn i denne store oppgave.

30 ÅR SIDEN MOR TERESA FIKK NOBELS FREDSPRIS

Den 10. desember 1979 fikk Mor Teresa Fredsprisen i Oslo. Eli Werner, mangeårig koordinator for Mor Teresas medarbeidere i Norge, kommer her med noen betraktninger omkring denne store begivenheten.

Mor Teresa kom til oss fra en annen verden i dobbelt forstand. Ikke bare var hennes daglige arbeid i Calcuttas fattigdom fjernt fra vår virkelighet i rike Norge, men hun kom fra sol og varme til kulde og sne og 10 kuldegrader. Hun kom som hun pleide, barbent i sandaler. På spørsmål om hun ikke frøs, svarte hun de mange journalister at hun hadde så meget av Indias varme i seg enda, men, la hun til med et smil, hvis de var mer opptatt av hennes tær enn hva hun sa, ville hun vurdere å skaffe seg sokker.

I de fire dagene hun var her, hadde hun et tett program. Vi vet at hennes dag begynte 5.30 med bønn. Utenom det offisielle programmet med mottagelse i ambassader (den indiske og den jugoslaviske), audiens hos Kongen, økumenisk gudstjeneste i Oslo Domkirke med derpå følgende fakkeltog til Misjonsaulaen med utdeling av bl.a. Folkegaven til Mor Teresa.

Utdeling av fredsprisen i Universitetets aula med mottagelse deretter på hotell Continental – dette i stedet for den middagen som er vanlig. Så var det Nobelforedraget dagen etter.

Det var messe hver dag og skolegudstjeneste i St.Josefs kapell. Utenom alt dette, hadde hun tid til utallige samtaler og møter med enkeltmennesker og grupper fra ordenssøstre og medarbeidere fra hele Europa.

Moder Teresa av Calcutta

Tilbake til fakkeltog. Det er tradisjon at fredsprisvinnere blir hyllet med et fakkeltog som går forbi Grand hotell på Karl Johan hvor den som skal hylles står på balkongen og tar imot.

Mor Teresa, derimot, insisterte på å gå med i fakkeltog sammen med tusener av unge og eldre. Det var ikke hun som skulle hylles, men dem hun tok imot prisen på vegne av: de fattigste av de fattige.

Vi har alle sett (på TV i alle fall) mange fredsprisutdelinger til flotte ambassadører for fred, blant dem flere prester, men det var første gang jeg har opplevet at fredsprisvinneren har fått med seg hele den ærverdige forsamlingen i bønn! Kongehuset, regjering, stortingsrepresentanter, diplomater osv hadde fått utlevert Frans av Assisis bønn om fred, og Mor Teresa ba den sammen med dem. Det var det som gjorde størst inntrykk på meg.

Hun sto der så liten, så ydmyk og samtidig så verdig og talte på vegne av de fattige.

Hun begynte sin tale med å si: *"La oss alle takke Gud for denne vidunderlige anledning til sammen å forkynne den glede det er å spre fred, den glede det er å innse at de fattigste blant de fattige er våre brødre og søstre"*

Hvem er så de fattige? Ikke bare de som sulter og fryser, men de

syke, de ensomme, de som faller utenfor ethvert fellesskap, de som føler seg uønsket og har mistet sin verdighet. Disse er det vi må finne og gi dem vennskap og kjærlighet. Vi må begynne i vår egen familie, i vårt eget nabolag, i vår egen skoleklasse. Deretter kan vi gå videre ut til å hjelpe stadig flere. Calcutta er alle steder – vi behøver ikke å reise langt. Vi kan ikke hjelpe alle, men alle kan hjelpe noen. Det kommer ikke an på hva vi gjør, men på hvor meget kjærlighet vi legger i det vi gjør. Dette var i korte trekk det jeg husker best av alt hun sa.

Mor Teresa var en gang invitert til å tale i FN. Da kalte USA's president (jeg er ikke helt sikker på om det var Jimmy Carter eller Ronald Reagan) henne: verdens mektigste kvinne! Jeg kom til å tenke på dette nå når president Obama skal ta imot samme prisen!

Til slutt – siden det er jul snart, et lite utdrag av et julebrev Mor Teresa sendte sine medarbeidere:

Smil til hverandre. Det er ikke alltid lett. Noen ganger synes jeg det er vanskelig å smile til mine søstre, men da må jeg be. Bønn begynner i hjemmet, og en familie som ber sammen, holder sammen. Vi må gi Jesus et hjem i vårt eget hjem, for bare da kan vi gi ham videre til andre.

Det er jul, hver gang du smiler til

din bror og rekker ham hånden, hver gang du tier for å lytte til en annen, hver gang du vender ryggen til de prinsipper som henviser de undertrykte til de ytterste grenser av isolasjon, hver gang du håper med de fangne, de som bærer på en tyng byrde av fysisk, moralsk eller åndelig fattigdom, hver gang du i ydmykhet erkjenner dine begrensninger og svakheter.

Det er jul hver gang du lar Gud elske andre gjennom deg.

Ditt Hellige Rom

Av Christopher Jamison.
Efrem Forlag

Med fare for å røpe julegaven til noen av mine nærmeste, vil jeg på det varmeste anbefale denne vesle perlen av en bok både som

gave til seg selv eller noen man ønsker å nå på et litt dypere plan. Hvis den første delen av boken skulle virke kjent for dem som har levd med katolsk tro i noen år, så kompenseres det på alle måter i de påfølgende kapitler, der vi virkelig får følge benediktinermunken Christopher Jamison inn i tema som kan være vanskelig tilgjengelig for noen og enhver av oss; lydighet og ydmykhet og felleskap. Med Benedikts regel som utgangspunkt veileder forfatteren oss i den prosessen det er å bygge opp et

hellig rom i vår tilværelse, trinn for trinn, og i den rekkefølgen man ville reise en liten hytte.

Forfatteren inviterer oss innledningsvis til "tenke over den moderne travelheten", og til å ta de sju stegene som må til for å bygge et hellig rom midt i dette livet. Boken svarer på den lengselen vi finner hos så mange mennesker, og den henvender seg eksplisitt også til dem som ennå ikke har funnet et fundament å strekke seg fra. Nettopp derfor er denne boken så viktig. Som gave kan den formidle til et medmenneske dybdene i vår tro, og samtidig forklare og sette inn i en sammenheng de mange forvirrende trekk i vår samtid, fra den materielle "shoppingen" til den åndelige.

Selv leste jeg boken med noen av mine kjære i tankene. Ville den kunne kommunisere og forklare "Kilden til all vår glede" på en enkel og troverdig måte samtidig som den er åpen nok til å ta mennesker med et annet ståsted på alvor? Svaret er et håpefullt ja. AS

EN LOVSANG TIL GUDS HERLIGHET

Den ganske så ukjente Elisabeth av Dijon (1880 – 1906) (Saligkåret i 1984) ville være en lovsang til Guds herlighet (Ef 1.12). Hennes korte liv til tross, var hun til stor hjelp og inspirasjon for mennesker i sin samtid. Som karmelittnonne tok hun navnet Elisabeth av Treenigheten, og hennes visjon kan fortsatt være oss til hjelp. Da biskop Anders Arborelius i 1998 ble utnevnt til biskop i Sverige valgte han nettopp "en lovsang til Guds herlighet" som valgspråk. I sin tid som karmelittbroder hadde han oversatt sr. Elisabeths skrifter til svensk og fikk kjennskap til i hvor stor grad hun, gjennom sine brev, henvender seg til mennesker utenfor klosterets murer. Dette har han også ønsket å videreføre til sin samtid gjennom foredrag og retreter.

Elisabeth av Dijons liv ligner på mange måter den mye mer kjente Therese av Lisieux's liv (1873-1897). De er to nesten samtidige kvinner med oppvekst i et småborgerlig miljø i Frankrike. Begge mister en av sine foreldre som små barn, Therese mister sin mor og Elisabeth sin far. Begge

dør selv av smertefulle lidelser i ung alder. Allerede i meget ung alder nærer de et inderlig ønske om å gi seg fullstendig til Herren gjennom et liv i Karmelittordenen. Begge møter motstand. Elisabeth hadde sågar belaget seg på et liv i verden for å ta seg av sin mor, før denne ga henne tillatelse til å tre inn som 21-åring. Og takket være dette kan Elisabeth med så stor forståelse veilede mennesker til å leve et liv i kombinasjonen av aktivitet og bønn. Fordi hun selv oppnådde den indre bønnens høyeste stadium; foreningen, mens hun ennå bodde hjemme hos moren, er hun en meget verdifull læremester for kirkens legfolk.

I november ga Efrem Forlag ut boken om hennes liv og skrifter ført i pennen av Koen De Meester, karmelittmunk fra Belgia, som er en av kirkens spesialister på arven fra Elisabeth av Dijon. I tillegg formidler boken fire foredrag av B. Anders Arborelius, holdt på en retrett for Birgittasøstrene i Djursholm i 2006. Dette hjelper oss til å få del i Elisabeth av Treenighetens visjon og gjør boken til mer enn en hagiografi over en ennå ukjent mystiker. AS

Bøkene kan kjøpes i
bokhandleren, eller på www.efremforlag.no

Den Polske Skole

Den polske gruppen i St Paul menighet har sammen med Polsk Forening for Utdanning og Integrering i Bergen tatt initiativet til etablering av et nytt tilbud for polske barn - en polsk ettermiddagsskole, som skal fungere som tillegg til undervisningen i norsk skole.

Skolen er åpen for alle polsktalende barn, uavhengig av religion. Det undervises i polsk språk, historie, geografi og samfunnsfag. I tillegg er det også anledning til å få undervisning i religion, for dem som ønsker det. Tanken er dette etter hvert skal være et tilbud til elever både i grunnskole og videregående. Denne typen skoler finnes over hele verden hvor polakkene bor, i Norge er det polsk skole både i Stavanger og Oslo.

Det er viktig at våre barn ikke

glemmer morsmålet sitt og får grunnleggende informasjon om hjemlandet. Vi har timer om ettermiddagen, mellom kl 16.00 og 20.00, slik at det ikke forstyrrer undervisningen i norsk skole, hvor barna går om formiddagen. Tvert imot er skolen en viktig supplering til undervisningen barna får på norsk. Disse kunnskapene barna får på sitt eget språk, kan de også ha bruk for i fagene de lærer på norsk. Hvert trinn har timer med polske lærere en gang i uken. Vi underviser ifølge den polske læreplanen, og på slutten av skoleåret skal barna få et vitnemål. Til nå har vi ca 100 barn som elever. Skolegangen finansieres i sin helhet av foreldrene. De kjøper også lærebøker, og alt som trengs til undervisningen. Timene holdes hver ettermiddag fra mandag til fredag i St. Paul skoles lokaler, som vi leier. Vi takker St. Paul skole for

forståelse og velvilje. Skolens leder og kontaktperson er Monika Ladogórska-Soyke.

www.polskskole.org
tlf. 48 08 99 97.

LIVETS GANG, NOVEMBER 2009

Døpte :

Akalya Theresa Emil
Alexander Pilar Iversen
Tristan Ella-Jensen
Håvard Apao Fonnes
Devina Duke
Maria Midttun
Prethesan Gabriel Pericleson
Kornelija Zemleviciute
Eunike Marie Kvalbein Solberg
Caroline Ernest
Liam Callejo Garvik
Mads- Michael Senneseth
William Francis McDonnell
Brintha Vijayakumar

Angeline Nguyen
Alejandro Retamal –Morales
Rishon Robin
Jordan Chase Balane-Edis
Elisabeth Mee Werner

R.I.P

Theresa Editha Paredes Guino-o
Gabriel André Karaskiewicz
Sætersdal

Ekteskap :

Line Hilt og
Eiliv Nicolson Torbjørnsen

Tatt opp i kirken :

Mads- Michael Senneseth
Thomas L.W.Graafeld Falkeborg

BARNEHELG

12-14 februar blir det igjen barnehelg på St. Paul skole.

De som vil være med kan kontakte Monica Andersen 47 60 67 26

Katolsk Forum Våren 2010

12 Januar

Jesuittpater Philip Geister fra Newman-Instituttet i Uppsala
"Jesuittene i Skandinavia"

09 Februar

Generalvikar Arne Marco Kirsebom
"Kirken i Latinamerika. Med blick på frigjøringsteologien og de utfordringer
protestantiske sekter representerer for Den Katolske Kirke"

09 Mars

Diakon i St Paul Menighet - Gunnar Wicklund-Hansen
"Den Katolske Kirke før og etter Vatikankonsil II - samme Kirke?"

13 April

Professor i kunsthistorie UiB - Gunnar Danbolt
"Påskemysteriet i kunsten"

JULEMESSER I ST. PAUL MENIGHET 2009

Torsdag, 24/12, Julaften:

15.00 Familiemesse
17.00 Vietnamesisk messe
18.00 Messe på Marias Minde
21.00 Polsk messe
24.00 Midnattsmesse i St. Paul kirke

Fredag, 25/12, 1. Juledag

Ingen messe kl. 9.
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Vietnamesisk messe
15.00 Polsk messe
16.15 Tamilsk messe
18.00 Engelsk messe

Lørdag, 26/12, 2. Juledag

10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Vietnamesisk messe
18.00 Latinsk messe

Søndag, 27/12, Den Hellige Familie

09.00 Norsk messe
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Tamilsk messe
15.00 Polsk messe
18.00 Engelsk messe
19.30 Polsk messe
18.00 Engelsk messe
19.30 Polsk messe

Torsdag, 31/12, Nyttårsaften

09.00 Messe på Marias Minde
19.00 Tamilsk takkemesse for det gamle år og tilbedelse

Fredag, 1/1 2009 Nyttårsdag/
Maria, Guds mor

09.00 Vietnamesisk messe
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Tamilsk messe
15.00 Polsk messe
18.00 Engelsk messe

Søndag, 3/1 2009 Herrens
Åpenbaring

09.00 Norsk messe
10.00 Messe på Marias Minde
11.00 Høymesse
13.00 Vietnamesisk messe
15.00 Polsk messe

"La oss alle glede oss i Herren,
for i dag er vår Frelser født til
verden. I dag har frelsen og
gjenløsningen fått sin begyn-
nelse: Ordet ble kjød og tok
bolig iblant oss. I dag synger
englene, og de rettferdige jubler:
Ære være Gud i det høyeste. I
dag er den sanne fred kommet
ned til oss fra himmelen. Herren
sa til meg: "Du er min Sønn, jeg
har født deg i dag"
(Katolsk bønnebok s 111)

Alle messene er i St. Paul kirke hvis ikke det står noe annet.

Sogn og Fjordane fra januar til juni 2010

Måned	Dato	Dag	Sted	Kl.
Januar	3	Søndag	Førde	13.00
	9	Lørdag	Leirvik	17.00
	10	Søndag	Førde	13.00 (N)
			Florø	17.00 (N)
	15	Fredag	Vangsnes	18.30
	16	Lørdag	Sogndal	15.30 (E)
			Øvre Årdal	18.30
	17	Søndag	Førde	13.00
			Loen	17.00
	24	Søndag	Leirvik	09.30
Februar			Førde	13.00
	6	Lørdag	Førde	13.00
			Loen	17.00
	7	Søndag	Vangsnes	17.30
			Øvre Årdal	11.00
	13	Lørdag	Leirvik	17.00
			Eid	17.00 (N)
	14	Søndag	Førde	13.00 (N)
			Florø	17.00 (N)
	17	A.onstag	Førde	18.00
	19	Fredag	Vangsnes	18.30
	20	Lørdag	Sogndal	15.30 (E)
			Øvre Årdal	18.30
	21	Søndag	Førde	13.00
			Loen	17.00
	28	Søndag	Leirvik	09.30
			Førde	13.00
			Florø	17.00
Mars	6	Lørdag	Førde	13.00
			Loen	17.00
	7	Søndag	Vangsnes	17.30
			Øvre Årdal	11.00

N - Messe på norsk
E - Messe på engelsk
Alle andre på polsk

13	Lørdag	Leirvik	17.00
14	Søndag	Førde	13.00 (N)
		Florø	17.00 (N)
19	Fredag	Vangsnes	18.30
20	Lørdag	Sogndal	15.30 (E)
		Øvre Årdal	18.30
21	Søndag	Førde	13.00
		Loen	17.00
28	Søndag	Leirvik	09.30
		Førde	13.00
		Florø	17.00

Invitasjon til alle katolske leger i de Nordiske land:

**Vi ønsker DEG
velkommen som
nytt medlem i**

Nordisk Forening for Katolske Læger – NFKL

NFKL ble bildad 12 mars 2005 og är anknoten till europeiska sammanslutningen av katolska läkarföreningar på europeisk nivå i **FEAMC** och på världsnivå i **FIAMC**.

NFKL målsättning er:

- Att främja studium av och fördjupning i vår gemensamma katolska värdegrund
- att främja att sjukvård bedrivs i enlighet med katolska kyrkans lära och att stödja de katolska läkarna i deras yrkesutövande
 - att stödja fortbildning i medicinsk etik
- att stödja en livets kultur, välkomna och värna om allt liv, särskilt när det är svagt och sårbart genom t.ex regelbundna medlemsmöten, temakonferenser och deltagande i debatter.

Se vår hemsidan www.nfkl.org for mer informasjon og innmelding.
Vi ser frem til å bli kjent med deg !

Gjøre noe sammen

-Skal vi sitte på hver vår tue, eller er tiden inne for at folk med ulik nasjonal bakgrunn skal gjøre noe sammen i vår menighet? Vi må løfte opp fellesskapet på mange områder og bry oss om hverandre, mener Kenneth Brophy.

Kari Berle

Kenneth er kontaktperson for vårt lokale Caritas-arbeid, han administrerer høstens lotteri til inntekt for Caritas, og dessuten er han med å lage i stand eldrekafe i Birgittakjelleren etter messen mandag formiddag. Nå er han opptatt av at Caritas Bergen skal bidra til forandring i St Paul menighet.

Og Kenneth opplever at mange oppgaver står i kø her i Bergen: Å hjelpe og besøke eldre, lese- og samtalegruppe for fremmedspråklige medlemmer, strikke- eller håndarbeidsgruppe, datagruppe, transport før og etter messen for eldre som ikke kan komme seg til høymessen ved egen hjelp, eller for eksempel kirkekafe etter en av kveldsmessene.

-En del av dette arbeidet er allerede i gang på privat basis, men jeg er sikker på at flere har ønsker om mange slike ting, sier Kenneth.

Siste året har Kenneth invitert

til tre Caritas-samlinger, og en handlingsplan for diakonalt arbeid er på trappene. På det siste møtet møtte innlandsarbeider i Caritas Norge, Bernt Gulbrandsen, for å inspirere til lokalt Caritas-arbeid. Til disse møtene har alle de nasjonale gruppene vært invitert. Dessverre opplever ikke Kenneth den helt store interessen fra våre medlemmer. Han har en liste med navn på interesserte, men noen av dem har allerede flyttet fra byen.

-Er det så at det arbeidet man gjør i sine nasjonalgrupper er nok? Er man ikke interessert i fellesskap en felles kirke uansett nasjonal tilhørighet og bakgrunn? Er det kun det åndelige som samler oss i St Paul kirke? Er det ikke ting vi kan gå sammen om og aktivt arbeide for, undres Kenneth.

Han kjenner til at mange av gruppene har nasjonale feiringer.

-Kunne de for eksempel invitere folk fra andre grupper til sine feiringer?

Nå håper Kenneth å få kontakt med flere som har litt tid til overs for sine medmennesker og som kan tenke seg å være med på diakonalt arbeid rettet mot menighetens medlemmer uansett nasjonal tilhørighet. Han etterlyser også gode ideer på ting en kan gjøre sammen, gjerne på tvers av nasjonalgruppene.

Kenneth kan kontaktes på telefon: 97 15 21 61, E-post: k-edw@online.no.

DEN LILLE AFRIKANSKE TJENESTEPIKEN

For veldig lenge siden, østenfor sol bodde en liten afrikansk pike. Hun var tjeneren til en vismann.

En dag, da den vise mannen hadde forsket lenge på stjernene, sa han: "Min tjener, vi skal dra langt bort, på ukjente veier for å finne en skinnende stjerne. Hvis du blir med meg og tjener meg trofast, skal du få en skinnende gullmynt av meg."

Hun ble så glad, at hun med glede fulgte sin herre. På veien grublet hun over hva hun skulle bruke den skinnende gullmynten til.

"Jeg skal gjemme den som en skatt og ta den fram for å beundre den", tenkte hun først.

Senere tenkte hun: "Jeg kan lage gullringer som jeg kan henge i ørene mine, slik som barna til de rike i landsbyen min. Tilslutt kom hun fram til den beste avgjørelsen: "Jeg vil kjøpe min frihet for mynten. Jeg skal legge den bort, og når jeg blir større skal jeg kjøpe meg fri."

Mens hun gikk og tenkte slik, kom de nærmere målet. Det var et veldig underlig sted, og mens de lette, skinte det en stor stjerne over dem. Stjernen førte dem fram til en stall, og i stallen stod den en jomfru med det vakreste barnet i armene.

Da den lille tjenestepikens så dette, ble hennes hjerte ble fylt med glede. Da vismennene la fram gavene sukket hun lengtende: "Bare jeg hadde noe å gi Ham."

I det hun sa det, kom hun på den skinnende gullmynten. Hun trengte ikke en skatt, eller smykker og heller ikke frihet! Hun kunne gi avkall på alt, bare hun kunne gi Ham noe.

Skjelvende rakte hun fra gullmynten, og i det øyeblikket fylte Jesusbarnet henne med en dyp glede og kjærlighet. Den gleden og kjærligheten forlot henne aldri!

B—Postabonnement

Returadresse: ST. PAUL KIRKE,
Nygårdsgaten 3, 5015 BERGEN

Ved flytting, husk å melde adresseforandring! Ettersendes ikke ved varig adresseforandring, men returneres til avsender med opplysning om den nye adressen.

- Sognekontoret menighetssekretæren Tlf.: 55 21 59 50
- Sogneprest Dom Alois Arnstein Brodersen Can. Reg. Tlf.: Parkveien 55 30 80 21 • Mob.: 48 27 72 82
- Pater Jagath Premanath Gunapala O.M.I. Tlf.: 55 21 59 68 • Mob.: 41 46 87 40
- Dom Lukas Lorf-Wollesen Can. Reg. Mob.: 97 60 53 27
- Dom Albert Tomasz Maczka Mob.: 990 98 456 priv.: 55 30 80 27
- Fader Tien Dang Telefon kontor 55 21 59 69 • privat 55 21 59 65
- Diakon Gunnar Wicklund-Hansen Tlf.: kontor 55 21 59 55 • priv.: 55 96 13 24
- Diakon Henrik von Achen Telefon arbeid 55 58 31 20 • priv.: 55 16 27 38
- Kateket Ståle Johannes Kristiansen Tlf.: 55 21 59 56 Mob.: 922 55 301
- St. Paul skole Tlf.: 55 21 59 00
- Vaktmester Paul Nguyen Tlf.: 55 21 59 52 Mob.: 90 98 2092
- Søstrene Marias Minde Telefon 55 55 99 60
- Missionaries of Charity Mor Teresa-søstrene Telefon 55 21 59 70
- Søstrene Voss Telefon 56 51 25 10
- Kontonummer: 3624 07 60031